

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/53/2017
Identifikačné číslo spisu: 6014201110
Dátum vydania rozhodnutia: 03.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6014201110.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky C. E.Á., nar. XX.XX.XXXX, bytom C.G. X, K. K., právne zastúpenej: Lexpert s. r. o., so sídlom Horná 15, Banská Bystrica, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok a o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 20Sd/235/2014-69 zo dňa 21. apríla 2017 v časti trov konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 20Sd/235/2014-69 zo dňa 21. apríla 2017 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 20Sd/235/2014-45 zo dňa 24.06.2015 z dôvodu späťvzatia návrhu - opravného prostriedku v zmysle § 250d ods. 3 v spojení s § 250h ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) zastavil konanie o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 21.07.2014 a uložil odporkyni povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy právneho zastúpenia vo výške 167,78 Eur. Toto rozhodnutie krajského súdu napadla odporkyňa v časti trov konania odvolaním. Na odvolanie odporkyne Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 9So/228/2015 zo dňa 03.05.2016 napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 20Sd/235/2014-69 zo dňa 21.04.2017 v súvislosti so zastavením konania žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Toto odôvodnil tým, že odporkyňa o priznaní invalidného dôchodku vychádzala zo správ, ktoré dokumentovali vtedajší zdravotný stav navrhovateľky, a preto rozhodla správne. Navrhovateľka sama na základe nových skutočností predkladala odporkyni nové lekárske správy, ktoré odporkyňa následne akceptovala a na základe toho rozhodla.

Rozhodnutie krajského súdu zo dňa 21.04.2017 o trovách konania napadla navrhovateľka

prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas podaným odvolaním. Uviedla, že napriek tomu, že má nižšie intelektové schopnosti, jej miera poklesu schopnosti je psychického pôvodu a na svoje zastupovanie splnomocnila advokáta, tak krajský súd komunikoval ohľadom možného späťvzatia opravného prostriedku priamo s ňou. Krajský súd konanie zastavil, čo ovplyvnilo aj rozhodovanie ohľadom náhrady trov právneho zastúpenia. V rámci ústneho pojednávania prezentovala odporkyňa navrhovateľke, že jej opravnému prostriedku bolo plne vyhovené, čo však nebolo pravdou, už za prítomnosti prísediaceho lekára psychiatra bola miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určená na 65 %. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania mal krajský súd namiesto § 146 ods. 1 písm. c/ aplikovať § 146 ods. 2 OSP a priznať navrhovateľke plnú náhradu trov konania, keďže k zastaveniu konania došlo v dôsledku zmeny rozhodnutia odporkyne. Tým, že miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola odporkyňou určená aj pri rozhodnutiach odporkyne z 24.10.2014 a z 13.10.2015 ku dňu 30.06.2014, je zrejmé, že takúto mieru poklesu mohla odporkyňa zistiť a určiť už pri svojom prvom rozhodnutí zo dňa 21.07.2014. Sociálna poisťovňa je povinná náležitým spôsobom zistiť stav vecí, čo porušila. Ak by odporkyňa konzultovala zdravotný stav navrhovateľky s nezávislým prísediacim lekárom už skôr a nie až potom, čo jej to bolo uložené súdom, nebolo by nutné súdne konanie. Rozhodnutie o trovách konania považovala za nepreskúmateľné, svojvoľné a nepresvedčivé.

Odporkyňa žiadala uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). V zmysle § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnuté uznesenie v súlade s § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia pojednávania, a dospel k záveru, že je potrebné ho potvrdiť.

Opravným prostriedkom osobne podaným dňa 27.08.2014 sa navrhovateľka domáhala preskúmania rozhodnutia odporkyne č. 785 325 9304 0 zo dňa 21.07.2014, ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok zo dňa 30.06.2014, keď podľa posudku prvostupňového správneho orgánu z 30.06.2014 bola miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť navrhovateľky 30 %.

Po podaní opravného prostriedku posudkový lekár príslušnej pobočky Sociálnej poisťovne posudkom zo dňa 29.09.2014 na základe lekárskeho vyšetrení zo dňa 13.07.2014 a zo dňa 21.08.2014 uznal navrhovateľku invalidnou od 30.06.2014 s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 50 %.

Odporkyňa rozhodnutím č. 785 325 9304 0 zo dňa 24.10.2014 priznala navrhovateľke invalidný dôchodok v sume 86 Eur mesačne od 30.06.2014 pre 50 % mieru invalidity. Súčasne ďalším rozhodnutím č. 785 325 9304 0 z 24.10.2014 zrušila svoje rozhodnutie z 21.07.2014 o zamietnutí žiadosti o priznanie invalidného dôchodku.

Obe rozhodnutia odporkyne z 24.10.2014 boli predmetom preskúmania v samostatnom konaní pred Krajským súdom v Banskej Bystrici, vedenom pod sp. zn. 20Sd/223/2015.

Z administratívneho spisu odporkyne odvolací súd zistil, že rozhodnutím č. 785 325 9304 0-I. z 13.10.2015 odporkyňa zrušila obe svoje rozhodnutia z 24.10.2014 (o priznaní invalidného dôchodku aj o zrušení predchádzajúceho rozhodnutia) a tiež rozhodnutie zo dňa 21.07.2014 o zamietnutí invalidného dôchodku. Následne rozhodnutím č. 785 325 9304 0-II. zo dňa 30.09.2015 priznala navrhovateľke invalidný dôchodok od 30.06.2014 v sume 110,40 Eur mesačne, ktorý od 01.01.2015 zvýšila na sumu 113,10 Eur mesačne.

Krajský súd konanie vedené pod sp. zn. 20Sd/223/2015 uznesením č. k. 20Sd/223/2015-31 zo dňa 13.01.2016 zastavil a odporkyňu zaviazal na náhradu trov konania. Uvedené uznesenie bolo vo výroku o

trovách konania napadnuté odvolaním a v tejto časti ho najvyšší súd na základe odvolania uznesením č. k. 7So/14/2016 z 23.02.2017 zrušil a vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

Z uvedeného vyplýva, že v konaní 20Sd/235/2014 bolo predmetom preskúmania len rozhodnutie z 21.07.2014. Opravný prostriedok proti tomuto rozhodnutiu navrhovateľka vzala späť podaním, doručeným krajskému súdu dňa 22.10.2014, teda pred vydaním rozhodnutia z 24.10.2014 o priznaní invalidného dôchodku.

Hoci navrhovateľka bola uznaná invalidnou pre 50% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť už dňa 29.09.2014, je potrebné zdôrazniť, že uvedený posudok zo dňa 29.09.2014 nie je rozhodnutím, ale iba podkladom pre rozhodnutie o nároku na invalidný dôchodok, pri ktorom sa prihliada aj na splnenie podmienky potrebnej doby dôchodkového poistenia.

Keďže odporkyňa ku dňu spät'vzatia opravného prostriedku proti rozhodnutiu z 21.07.2014 rozhodnutie o priznaní invalidného dôchodku nevydala (urobila tak až dňa 24.10.2014), nemožno dospieť k záveru, že k zastaveniu konania došlo pre správanie odporkyne, teda z dôvodu, že by opravnému prostriedku vyhovel v celom rozsahu.

Neboli preto splnené podmienky pre priznanie náhrady trov konania podľa § 146 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd rozhodol správne, keď napadnutým uznesením č. k. 20Sd/235/2014-69 z 21.04.2017 podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, a preto najvyšší súd ako súd odvolací toto uznesenie v zmysle § 219 OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd navrhovateľke nepriznal, lebo v tomto konaní nebola úspešná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.